

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ सुख-शान्तिको मनोकामना पूरा गर्न, तिमीले शान्ति चाहन्छौ भने यी अंगहरूबाट डिटैच (अलग) होऊ, आफ्नो स्वधर्ममा टिका”

प्रश्न:- पूज्य बन्ने पुरुषार्थ के हो? तिम्रो पूजा किन हुन्छ?

उत्तर:- पूज्य बन्नको लागि विश्वलाई पावन बनाउने सेवामा सहयोगी बन। जुन जीवका आत्माहरूले बाबालाई मदत गर्छन् उनीहरूको बाबाको साथ-साथै पूजा हुन्छ। तिमी बच्चाहरू शिवबाबाको साथ शालिग्राम रूपमा पनि पुजिन्छौ भने फेरि साकारमा लक्ष्मी-नारायण वा देवी-देवताका रूपमा पनि पुजिन्छौ। तिमीहरूले पूज्य एवं पुजारीको रहस्यलाई पनि बुझेका छौ।

गीत:- माता ओ माता

ओम् शान्ति। माताहरूलाई सौभाग्यशाली बनाउने अवश्य पनि बाबा नै हुनुहुन्छ। महिमा त एक्को नै गायन गरिन्छ। सबैका सद्गतिदाता एक हुनुहुन्छ। याद पनि उहाँ एकलाई नै गर्नु पर्छ। यो त तिमी बच्चाहरूको महिमा हो। तिमीले जानेका छौ- हामीलाई दुर्भाग्यशालीबाट सौभाग्यशाली बनाउने बाबा हुनुहुन्छ। यो विश्व सौभाग्यशाली थियो फेरि १०० प्रतिशत दुर्भाग्यशाली बनेको छ। यहाँको नै कहानी हो। यी माताहरूलाई सौभाग्यशाली बनाउने बाबा ठहरिनुभयो, जसलाई तिमी बच्चाहरूले चिनेका छौ। उहाँ सँग तिम्रो योग छ। तिमीले जानेका छौ- उहाँको यो सारा रचना हो। अरू कुनै पनि मानिसले यो रचना एवं रचयितालाई जान्दैनन्। यी चित्र आदि कसले बनाएका हुन्? तिमीले भन्दछौ शिवबाबाले। को द्वारा? फेरि पनि माता वा साकार पिताद्वारा भनिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा सृष्टि रूपी वृक्ष छ। सृष्टि कति विशाल छ! भास्कोडिगामाले सारा धर्तीको चक्कर लगाए, पछाडि सागरै सागर छ, आकाशै आकाश छ अरू केही छैन। यी सबै कुरा तिमीले विद्यालयमा पनि पढ्यौ होला। बाबाले फेरि सबै कुरा छोटकरीमा सम्झाउनुहुन्छ। तिमीले जानेका छौ- विश्वमा ५ हजार वर्ष पहिला अवश्य पनि सत्ययुग थियो। सत्ययुगमा केवल भारतवर्ष थियो। जनसंख्या पनि कति थोरै होला। अहिले तिमी भन्दछौ- हामी सूर्यवंशी राजधानीका थियौं। जमुनाका किनारामा कृष्णको राजधानी थियो, यस्तो गायन गरिन्छ। दिल्लीलाई नै परिस्तान भनिन्छ। पहिला सुरुमा अवश्य पनि कुनै राजधानी थियो होला। तिमीले भन्नेछौ हामी सूर्यवंशी राजधानीका थियौं। पछि गएर अलग अलग हुन्छन्। प्रभाव वास्तवमा, जहाँ राज्य गर्छन् त्यहाँ हुन्छ। भारतखण्डको धेरै प्रभाव छ। यी सबै कुरा तिम्रो बुद्धिमा टप्किनु पर्छ। धारणा गर्नु पर्ने हुन्छ।

शिवबाबालाई नै फेरि सोमनाथ, ज्ञानका सागर भन्दछन्। सोमनाथ नाम पुजारीहरूले राखेका हुन्। खास नाम हो शिवबाबा। शिव कसलाई भनिन्छ? आत्माहरूका पितालाई। आत्मा त बिन्दु छ। महिमा गरिन्छ परमपिता परम आत्मा, सुप्रीम सोल। सोल अर्थात् आत्मा। आत्मा ठूलो-सानो हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि यिनमा प्रवेश गर्छु त्यसैले कसैलाई थाहा हुँदैन। तर सम्झन्छन् भृकुटीको बीचमा त्यो सानो तारा छ नि। त्यसैले भन्दछन्- मस्तकमणि, मस्तकमा मणि हुन्छ। मणि आत्मालाई भनिन्छ। भन्दछन्- सर्पको मस्तकमा पनि मणि हुन्छ। यी सबै कुरा वास्तवमा यस समयका हुन्। आत्मा रूपी मणिले प्रकाश दिन्छ। त्यो भृकुटीको बीचमा रहन्छ। बाबाले त तिमीलाई दिनहुँ नयाँ-नयाँ कुरा सम्झाइरहनु हुन्छ। मुख्य कुरा सम्झनु

२०७५ श्रावण २२ मंगलबार ७-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

छ- म स्वदर्शन चक्रधारी हुँ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो जुन आत्मा छ, जसलाई परम आत्मा भन्दछन्, म जन्म-मरण रहित छु। म आउँछु अवश्य नै। निराकारको मन्दिर बनेको छ। पहिला यो ज्ञान थिएन। अवश्य निराकारले आएर केही गर्नु भएको छ। निराकार आउनुहुन्छ नै परिवारमा। लक्ष्मी-नारायणको आत्मा पनि आउँछ। उनीहरूको पनि शरीर देखाउँछन्। लिङ्ग रूप एक शिवको नै देखाउँछन्। शिवका मन्दिरमा शिवलिङ्गका साथ फेरि शालिग्राम पनि हुन्छ। यस्तो होइन, कृष्ण वा लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा शालिग्राम देखाउँछन्। त्यसैले सिद्ध हुन्छ एक बाबाका यी सबै बच्चाहरू हुन्। आत्माको पनि पूजा हुन्छ, देवताहरूको पनि पूजा हुन्छ। रुद्र यज्ञ भन्दछन्। बाबाले यो यज्ञको रचना गर्नु भएको छ जीव आत्माहरूद्वारा। जसरी बाबाको पूजा हुन्छ, त्यसरी नै तिमी आत्माको पनि पूजा अवश्य हुनु पर्छ। फेरि साकारमा जो लक्ष्मी-नारायण बन्छन्, उनीहरूको पूजा हुन्छ। त्यही नाम चलेर आउँछ। यहाँ तिमी आत्माहरूले सेवा गरिरहेका छौ, यस शरीरद्वारा। त्यसैले तिमी आत्माहरूको पूजा हुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मैले यिनीद्वारा धेरै ठूलो सेवा गर्छु। त्यसैले सबैभन्दा पहिला मेरो पूजा हुन्छ। फेरि जुन आत्माहरूद्वारा सेवा गराउँछु, सारा विश्वलाई पवित्र बनाउँछु, उनीहरूको पनि पूजा अवश्य हुन्छ। सबैको पूजा गर्छन्। कम से कम लाख शालिग्राम बनाउँछन्। धनी मानिसहरूले रुद्र यज्ञको रचना गराउँछन् भने कसैले पाँच हजार, कसैले दश हजार, कसैले लाख शालिग्राम पनि बनाउँछन्। यो परमात्मा र आत्माहरूको पूजा हो। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी आत्माहरूले यस पतित शरीरद्वारा सेवा गरिरहेका छौ। सबैभन्दा धेरै सेवा शिवबाबाले गर्नुहुन्छ र फेरि तिमीहरूद्वारा गराउनुहुन्छ त्यसैले तिमी आत्माहरूको पूजा हुन्छ। बाबाको साथै पहिला पहिला तिमी महिमा हुनु पर्छ। कसैले पनि जान्दैनन्। न रुद्रलाई, न शालिग्रामलाई जान्दछन्, जसले राज्य प्राप्त गरे। अहिले तिमीहरूले राज्य पाइरहेका छौ। पूजा मुख्यको हुन्छ, ती हुन् लक्ष्मी-नारायण, जसको डिनायस्तीको महिमा गरिन्छ। उनीहरूले यो राज्य कसैको मदतबाट लिएका होलान् नि। तिमी बच्चाहरूको मदतबाट राजधानी स्थापना हुन्छ। धेरै मीठा कुरा छन्। सारमा बाबा सम्झाइरहनु हुन्छ ताकि धारणा पनि गर्न सकून्। मुख्य धारणाको कुरा हो- म बाबालाई याद गर।

तिमी आत्मामा पनि वृक्ष र चक्रको ज्ञान छ। नम्बरवन सबैभन्दा पूज्य शिवबाबा आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई सामुने बसेर यस्तो लायक बनाउनुहुन्छ। तिमी आत्माहरूको पूजा हुन्छ। हामी पूज्य एवं पुजारी कसरी बन्छौं त्यो अहिले बुझ्नेका छौं। देवताहरू नै पूज्य एवं पुजारी बन्छन्। अहिले सबै पुजारी छन् फेरि पूज्य हुन्छन्। त्यहाँ फेरि कुनै पुजारी भक्त हुने छैनन्। उनीहरूलाई भगवती भगवान् अवश्य पनि भगवानले नै बनाउनु भएको हुनु पर्छ। त्यसो भए भगवान् निराकार हुनुहुन्छ वा साकार? साकारमा सबैभन्दा उँच लक्ष्मी-नारायण हुन्, उनीहरूलाई त्यस्तो बनाउनेवाला हुनुहुन्छ निराकार, त्यसैले निराकारको पूजा हुन्छ। यी सबै कुरा तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ। पहिला त बाबामा निश्चय राख्नु पर्छ। अवश्य पनि हामी आत्माहरूको पिता उहाँ हुनुहुन्छ। कसैले भन्दछ- हे भगवान्, हे परमपिता! त्यतिखेर सोध यो कसले याद गर्‍यो र कसको? राम्ररी पक्रनु पर्छ। तपाईंको पिता कति हुनुहुन्छ? तपाईं कसलाई पुकार्नु हुन्छ? भगवान् कसलाई भन्नुहुन्छ? भन्नेछन् परमपिता परमात्मा (गड फादर)। त्यसैले अवश्य दुईवटा पिता (फादर) छन्। आत्माले याद गर्छ परमपिता परमात्मालाई। तिमी आत्मा पनि हौ र शरीर पनि छ। शरीरका त लौकिक पिता हुन्छन्। आत्माका पिता को हुनुहुन्छ? जसलाई भनिन्छ परमपिता परमात्मा।

२०७५ श्रावण २२ मंगलबार ७-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
यो कसले, कसलाई पुकारेको हो? उहाँ बेहदका पिताको परिचय दिनु छ। उहाँबाटै वर्सा प्राप्त हुन्छ। यिनले
पनि उहाँकै याद गर्छन्। भिन्न-भिन्न भाषाहरूमा भिन्न-भिन्न नाम राखिदिएका छन्। कसैले गड भन्दछन्,
कसैले परमात्मा, कसैले खुदा भन्दछन्। सबै धर्मावलम्बीहरूले अवश्य नै याद एकलाई नै गर्छन्। उहाँ
हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूको पिता। वर्सा बाबाबाटै प्राप्त हुन्छ। तिमी आत्माहरूले उहाँलाई पुकार्छौ। दुई
पिताको परिचय दिनु छ— हदका पिता र बेहदका पिता। भक्तिमार्गमा भक्तले भगवानलाई याद गर्छन्।
भगवानले भन्नुहुन्छ— म आउँछु, आएर तिमीलाई सुख-शान्ति दिन्छु। त्यसपछि मलाई कहिल्यै याद गर्न
पनि आवश्यकता रहँदैन। पूज्य-पुजारी, पावन-पतित देवी-देवताहरू नै बन्छन्। बाँकी बीचमा अरू धर्महरू
स्थापना हुन्छन्। त्यसपछि वृद्धि हुँदाहुँदै अन्तमा तिनीहरू पनि तमोप्रधान बन्छन्। अन्तमा सारा वृक्ष
आउँछ। वहाँ खाली हुन्छ तब त फर्केर जान्छन्। अहिले छ पतित दुनियाँ। गायन पनि गर्छन् पतित-पावन...
त्यसैले अवश्य पतित छन् हैन। विश्व पावन थियो, अहिले पतित छ। शिवबाबा आउनुहुन्छ अवश्य, तर
कहिले आउनुभयो, कसरी आउनुभयो— त्यो कुरा भुलेका छन्। कृष्णले भन्दैनन्— मैले शरीर धारण गरेर
तिमीलाई सम्झाउँछु। यो त निराकार पिताले भन्नुहुन्छ मैले यिनीद्वारा तिमीलाई सम्झाउँछु, त्यसैले उनी
अलग भए। कृष्णलाई तपाईं स्वयं पनि गीताका भगवान् मान्नुहुन्छ। तर उहाँले त भन्नुहुन्छ— म साधारण
वानप्रस्थ तनमा प्रवेश गर्छु। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमी जन्महरूलाई जान्दछु। शिवबाबा यिनमा प्रवेश
गर्नुहुन्छ। कृष्णलाई भगवान्, पतित-पावन, ज्ञानका सागर भन्न सकिँदैन। लिन त गीता हातमा लिन्छन् फेरि
पनि भन्दछन् पतित-पावन सबै सीताहरूको राम, राधाका कृष्ण भन्दैनन्।

राम अर्थात् परमपिता परमात्मा। त्रेताका राम भन्ने हो भने उनी भन्दा उँच त लक्ष्मी-नारायण हुन् फेरि
उनीहरूको नाम किन लिँदैनन्। तर होइन। हो कुरा परमात्माको। हेविनली गड फादर निराकारलाई नै
भनिन्छ। लिवरेटर, गाइड बाबालाई नै भनिन्छ। क्राइष्टले सबैलाई मुक्त कहाँ गर्छन् र! कसैको पनि नाम
लिन सकिँदैन। बाबाले नै आएर दुःखबाट मुक्त गर्नुहुन्छ। उहाँ नै फेरि गाइड बन्नुहुन्छ, भन्नुहुन्छ— मैले
तिमीहरूलाई मार्ग बताउँछु। तिमीहरूलाई बाबाले आएर आफ्नो बनाउनु भएको छ। तिमी यो हो ईश्वरीय
जन्म। तिमीलाई शिवबाबाबाट शक्ति प्राप्त हुन्छ। तिमी हो साइलेन्सको शक्ति, उनीहरूको हो साइन्सको
शक्ति। उनीहरूले बुझिले काम लिन्छन्, उनीहरूलाई विज्ञान घमण्डी भनिन्छ, जसद्वारा विनाश गर्छन्। सुख
पनि विज्ञानले धेरै दिन्छ अनि विनाश पनि गरिदिन्छ। तिमीलाई त उहाँ हवाइजहाज आदि सबै हुन्छन्। सीप
त रहन्छ नि। यी सबै चीज फेरि तिमी काममा आउँछन्। बेलायतमा बत्ती यस्ता हुन्छन् जो देखिँदैन, प्रकाश
मात्र देखिन्छ। सत्ययुगमा पनि यस्तै उज्यालो रहन्छ। धन-सम्पत्ति जो अहिले यहाँ छ त्यो तिमीहरूलाई
त्यहाँ पनि रहन्छ। तिमीले साक्षात्कार गरेका छौ। त्यहाँ त दुर्घटना आदिको कुरै हुँदैन। दुःखको कुरै हुँदैन।
बाबा आएर तिमी सुख र शान्तिको मनोकामना पूरा गर्नु हुन्छ।

मानिस शान्तिको लागि भट्किन्छन्, उनीहरूलाई सोध्नु छ— तपाईंहरूलाई अशान्त कसले गराएको हो?
यो तिमीले जानेका छौ। अशान्त यी ५ विकारले नै गराउँछन्। तर यो सम्झँदैनन्, यसलाई भुलेका छन्।
आत्मा शान्त स्वरूप हो। हे आत्मा, तिमी आएका हो शान्तिको देशबाट, फेरि यो अंग लिएका हो। अहिले
तिमी यसबाट अलग होऊ, डिटेच होऊ। यसमा अरू कुनै प्राणायाम आदि गर्ने कुरा छैन। कहाँसम्म गुफामा

२०७५ श्रावण २२ मंगलबार ७-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बसिरहने! आत्माले भन्दछ- म यी अंगहरूबाट डिटैच हुन्छु किनकि म थाकेको छु। अब यो शरीरलाई भुल्छु। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले आफ्नो स्वधर्म र स्वदेशलाई याद गर। तिमी वास्तवमा त्यहाँका निवासी हौ। आफ्नो घरलाई याद गर। कर्म त गर्नु नै छ। कर्म विना रहन सकिंदैन। उनीहरूले सम्झन्छन्- हामीले भोजन आफ्ना हातले पकाउँदैनौं त्यसैले कर्म संन्यासी नाम छ। तर कर्मको संन्यास त हुन सक्दैन। उनीहरूको त धर्म नै यस्तै हो। गृहस्थीहरूबाट उनीहरूले खानु पर्छ त्यसैले फेरि गृहस्थीहरूद्वारा जन्म लिएर निवृत्ति मार्गमा जानु पर्छ किनकि विश्वलाई पवित्र बनाउनु छ। यो सृष्टिमा नै पवित्रता थियो। सबै पवित्र थिए। अहिले सबै पतित छन्। बाबा बसेर यो रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। फेरि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! अरू केही नगर, केवल बाबालाई याद गरिरह्यौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ अनि तिमी मेरो पासमा आउँछौ। ड्रामा पूरा हुनु नै छ। सतो, रजो, तमोबाट पार भएर अहिले सबै फर्केर जानु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादालाई याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) स्वयंलाई यस शरीरमा भृकुटीका बीचमा चम्किलो मणि सम्झनु पर्छ। स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ।
- २) आफ्नो स्वधर्म र स्वदेशलाई याद गरेर शान्तिको अनुभव गर्नु छ। बुद्धिलाई भट्काउनु हुँदैन। यस शरीरबाट अलग हुने अभ्यास गर्नु छ।

वरदान:- सदा हर दिन स्व-उत्साहमा रहने र सर्वलाई उत्साह दिलाउने रूहानी सेवाधारी भव

बापदादा सबै रूहानी सेवाधारी बच्चाहरूलाई स्नेहको यही सौगात दिनु हुन्छ- “बच्चे, हरेक दिन स्व-उत्साहमा रहेर सबैलाई उत्साह दिलाउने उत्सव मनाऊ।” यसबाट संस्कार मिलाउनु पर्ने, संस्कार मेटाउनु पर्ने जो मेहेनत गर्नु पर्छ त्यो छुट्नेछ। यो उत्सव सधैं मनायौ भने सारा समस्या समाप्त भएर जान्छन्। फेरि समय पनि दिनु पर्दैन, शक्ति पनि लगाउनुपर्दैन। खुशीमा नाँच्ने, उड्ने वाला फरिश्ता बन्छौ।

स्लोगन:- ड्रामाको रहस्यलाई बुझेर नयाँ केही पनि होइन भन्ने पाठ पक्का गर्ने आत्मा नै बेफिक्र बादशाह हो।